

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Δ

ΕΚ ΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 168

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Α. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἔτησι καὶ προέλασται διὰ τὰς Ἀθῆνας καὶ τὴν Πελοπόννησον, 12, διὰ τὰς Ἑσπερίδας, 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἔραρον 20.
Ἄγγιλα καὶ ἀποκολληθεὶς καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 60 λεπτὰ 8 σελῶν.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1888

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Ἡ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

[Ἐκ φωτογραφίας Μαρτ. Μανδῆ].

— Τίνες οι κριτικοί του δραματικού διαγωνισμού ;
— Μόνοι ο πρόεδρος της επιτροπής είνε ... κρητικός;

Λαγούς του Πειραιώς.

Η ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ

Μετά την πρότασιν νόμου περί καταργήσεως της θανατικής ποινής, τήν οποίαν υπέβαλεν εις τήν Βουλήν ο αξιότιμος βουλευτής Μεσσηνίας κ. Δ. Τζάνης έλαβεν εκ των έν Μπουρτζιζιω κεκλεισμένων δημίων τήν κάτωθι επιστολήν, ης αντίγραφον έλάβομεν και ημείς προς δημοσίευσιν. Καί κατά τήν παρελθούσαν βουλευτικήν σύνοδον ο κ. Τζάνης υπέβαλεν εις τήν Βουλήν παρομοίαν πρότασιν, ητις όμως ούτε ήλθε καν εις συζήτησιν προτιμηθέντος του περί χορτονομής νομοσχεδίου.

Κύριε Τζάνε,

'Εδώ που είμαστε κλεισμένοι, όταν δέν μας φέρνουν από τήν μία πόλι εις τήν Άλλη δια να κόβουμε κεφάλια ή κόβουμαι τὰ χαρτιά — δια να μη ξεσυνειθίζουμαι τήν τέχνην μας — ή διαβάζουμαι εφημερίδες. Τής προάλλαις είμαστε έτοιμοι να συντάξουμε ένα ευχαριστήριο εις αυτό το παιδι τόν κύρ Νικολάκη τόν Λεβιδή, που μίλησε τόσο καλά, γιατί δέν μας άφηκαν να κόψουμε τόν λήσταρχο τόν Τάκη και ένα άλλο έγγραφο κατά του Υπουργού της Δικαιοσύνης, γιατί αυτός πάλιν ο εύλογημένος λίγο έλειψε με της χάριαις που έδωκε να καταργήση σιωπηρώς — όπως λέτε σεις οι βουλευται και δικηγόροι — τό επάγγελμά μας. Άλλα ενφ' εκάναμε αυτή τήν σκέψη αίφνιδίως μια βραδιά βλέπουμαι εις της εφημερίδες, ότι ή ευγενεία σου υπέβαλες πρότασιν να καταργηθ ή θανατική ποινή. Σε βεβαιούμε με τόν επισημότερο τρόπο, ως εκ της θέσεώς μας, ότι αν σε είχαμε εδώ μέσα θα σε εκόθαμε άμέσως και σένα και όλους εκείνους, οι οποιοι θα μιλούσαν γι' αυτή τήν πρότασιν σου. Ξέρουμε δα και 'μεις όλίγα κολυδογράμματα και γνωρίζουμε τήν αξίαν και τήν σοβαρότητα της εργασίας μας. Δέν μας λές, κ. Τζάνε, άμα καταργηθ ή θανατική ποινή τί θα γίνουιν τόσοι φοβεροί

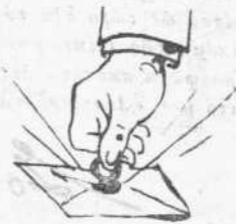
κακούργοι της κοινωνίας; Ημείς περιμέναμε και Άλλα κακούργήματα να προστεθούν που να τιμωρούνται με θάνατο' ήθέλαμε π. χ. να κόβουμε όλους τούς τελώνας που κλέφτουν, τούς βουλευτάς που μιλούνε περισσότερο από δύο ώραις και τόν ιμπρεσάριο τόν Λασσάλ, που άνακάτωσε 'στην Άθήνα όλο τόν κόσμο, καθώς διαβάζουμε. Μα άντι του μάνα χολή. Τώρα γυρεύεις σώνει και καλά να μας καταστρέψης χωρίς λόγο, χωρίς άφορμή. Σε παρακαλούμε λοιπόν θερμώς να πάρης πίσω τήν πρότασί σου, γιατί γίνεσαι συ δήμιος. άφου θέλεις να κόψης τό ψωμί μας.

Μπουρτζι, 6 Δεκεμβρίου 1888.

Οι δήμιοι
Αμυραδάκης
Τελώνης

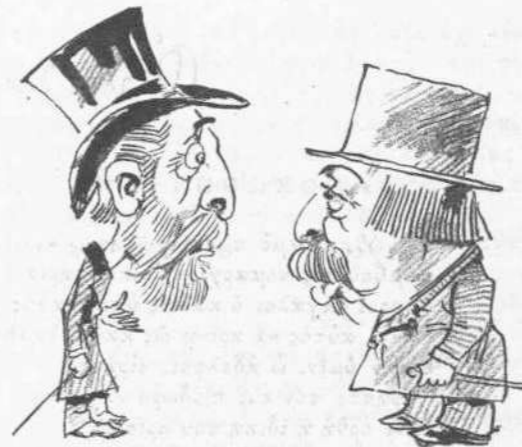
Δια τό άκριτές

Τσοπανάιος

Χάριν αναφογή;

ΠΑΥΣΙΣ επί τη ΛΗΞΕΙ της ΕΚΘΕΣΕΩΣ

— Μάθετεν πως τή μόνη εφημερίδα που διαβάζω είνε ο "Ηλιος."
— Χαίρω βλέπον, ότι κάμνετε χρήση των Πυρλοφώτων.

— Πάρε και σιγαρόχαρτο.
— Δέν τό χρειάζομαι.
— Έπρεπε να είνε υποχρεωτικόν και δια τούς αγοραστάς.
— Περί σιγαροφίλων και σιγαροφύλλων θα γράψω εις τήν "Ακρόπολιν."

— Που εβάρεις ;
— Εις τόν πετροπόλεμο!

— Φέρε μου αταρίδα δι' επιδόσκειον.
— Δέν έχουμε.
— Δέν έννοείται, ότι δια της χρήσεως έν 'Ελλάδι ως επιδοσκειου της αταρίδας λύεται τό μέγα ζήτημα.

